Vjezd do Jeruzaléma a prorocký ná?ek nad chrámem

P?vod materiálu
Pavel Prejda
Po?adí v lekci
32

Žalmy 118,26-27a Požehnaný, jenž p?ichází v Hospodinov? jménu. Žehnáme vám z Hospodinova domu. Hospodin je B?h, dává nám sv?tlo.

liturgické ?t?ní-L 19,35-40

klí?ové pojmy, dobové a textové souvislosti:

- **starozákonní souvislosti** - evangelista nepíše „reportáž“ o tom, jak slavn? Ježíš vjížd?l do Jeruzaléma, ale u?í nás pohledu víry. To, co se kolem Ježíše d?je, má hluboké souvislosti s událostmi Boží záchrany, které zv ?stovali starozákonní sv?dkové, proroci i žalmista. Proto zmi?uje prorocká slova, proto p?íprava vjezdu probíhá jakoby podle p?edem p?ipraveného plánu. V evangelistov? pohledu z?stává starozákonní zv?st otev? ená a jejím vyvrcholením a jedine?ným napln?ním se stává práv? Ježíš?v p?íb?h**.**

- **pokra?oval v cest? do Jeruzaléma** (v. 28) - p?íb?h, který jinak v úvodní partii (vv. 28b-38a) vypráví podle Marka, za?azuje Lukáš výslovn? do souvislosti s Ježíšovou cestou (Lk 9,51), na níž dovrší svoje mesiášské/spasitelské poslání a která je výslovn? p?edznamenaná motivem utrpení. Toto „p?edznamenání“ brání rozum?t vypráv?ní jako jednoduše vít?zoslavnému p?íjezdu.

Katecheticky m?žete tento motiv zpracovat dodate?n?: Teofil si p?i vypráv?ní samoz?ejm? „vzpomene“ na triumfální vjezdy antických potentát? – a Lukáš ho upozorní, že neoslavuje n?koho, kdo prost? všechno vyhrál. Záv?re?ný „jeremjášovský“ plá? spojuje vypráv?ní s Lk 13,33-35. Lukáš lí?í Ježíš?v vjezd jako symbolický prorocký „happening“ – nekrálovský p?íchod pravého krále. Práv? jako prorocky provokující a „nekrálovsky kralující“ služebník Hospodin?v to nakonec od jeruzalémských potentát? – velerady, Piláta a Heroda (srv. ješt? i ohlas Sk 4,27), pat?i?n? „schytá“.

- **oslátko**, nachystané, až ho n?kdo odváže, „pochází“ z Gn 49,11. Odvázáno má být ve chvíli, kdy „p?ijde“ ten, který se má podle Jákobova požehnání a zaslíbení ujmout vlády nad Izraelem a jehož budou respektovat národy – mesiášský panovník. Zaslíbení souzní se Zacharjášovou prorockou písni?kou o králi tichém, plném spravedlnosti, který se nevyvyšuje, ale je ponížený, tj. blízký t?m, kdo jsou „dole“ (Za 9,9). Bude-li se Teofil ptát, jak Ježíš v?d?l, že tam to oslátko bude, m?že mu Lukáš odpov?d?t práv? odkazem na tato starozákonní místa: Napsal jsem to, milý Teofile, jako takovou „hlášku“. Když chci dát bez dlouhého vysv?tlování najevo, na jakou linii Ježíš navazuje, vyjád?ím to tím, jaké zví?e a od jakého stromu se na jeho p?íkaz odvazuje.

-**nalezli vše, jak jim ?ekl** (v. 32)- v moment?, kdy Marek opakuje znova údaj o uvázaném oslátku (snad aby podtrhl, že Ježíš si poslal pro oslátko z Gn 49,11), Lukáš zd?razní, že poslaní u?edníci zjiš?ují platnost Ježíšova p?íkazu. Posun m?že signalizovat, že evangelista nechce ohromit jakousi divuplností, ale jde mu o to povzbudit d?v?ru, která se nebojí spolehnout na Ježíšovo slovo.

- **vjezd do Jeruzaléma** nese formální znaky triumfálního vjezdu ?ímských císa?? (v 70. letech 1. stol. byl proslavený nap?. triumfální vjezd Tita, poko?itele Jeruzaléma). Ježíš si ovšem místo symbolicky správného

vojenského o?e vybírá oslíka. Vypráv?ní je nabito o?ekáváním, radostí z toho, který p?ichází. Evangelijní podání zárove? paroduje triumfální mocenské manýry ?ímských císa?? (jako by místo na tanku vjel na kolob ?žce). U Lukáše nejde z?ejm? o jediný zám?r, protože jeho vypráv?ní ústí do konfliktu s farizeji - v. 39n.

- **Hosana, požehnaný, který p?ichází ve jménu Pán?** - je úryvek z 118. žalmu (v. 26), kterým vítali davidovského krále, když se ujímal vlády. Žalm tady vzdává díky za „krále“, který p?ichází „ve jménu Pán? “, tj. p?edstavuje, ba zt?les?uje Boží zám?ry a ú?el, pro který byl vyvolen Izrael. Takto oslavovat Ježíše znamená vyslovit nejnitern?jší o?ekávání i radost nad tím, že P?ICHÁZÍ ten, který pravdiv? a pln? zt?les?uje Boží zám?r. Uvítací hosana dosv?d?uje – „už je to tady!“

„Požehnaný, který p?ichází...“ byla zárove? písni?ka, kterou prvok?es?anské sbory vyjad?ovaly svou d?v?ru a nad?ji v Ježíšovu blízkost i vít?zství p?i ve?e?i Pán?. Lukáš tady s chutí p?ebírá zv?stnou vynalézavost Markova vypráv?ní: Sloku dob?e známou z „liturgie“ za?adil do vypráv?ní, které otevírá pašijní týden. Tento nový kontext pro „starý známý“ liturgický úryvek podtrhuje, že ten, kterého sbor nadšen? vítá jako Vzk? íšeného Pána, je totožný s tím, který šel cestou k?íže (srv. i Lk 13,35).

Za slovy takového vítání nepochybn? proznívá i pokra?ování žalmu, *vítáme vás z Hospodinova domu* (Ž 118,26b). Jaké odpov?di z Hospodinova domu, tedy z chrámu, se do?ká tento vítaný p?icházející? Bude p? ivítán – nebo skon?í jako *kámen, který zavrhli stavitelé?* (Ž 118,22; srv. Lk 19,47; 20,17nn).

„Na nebi pokoj a sláva na výsostech!“ - chvalozp?v zástupu je pozemskou ozv?nou úvodního chvalozp?vu nebeského (Lk 2,14). Zatímco p?i narození zv?stoval nebeský sbor „pozemš?an?m“, co k nim s Ježíšem p? ichází za nebeské dary, nyní „pozemš?ané“ odpovídají „do nebe“, že už jim to za?alo docházet.

-**Ježíšova odpov?? farize?m** (v. 39-40) - Ježíšovi protivníci jsou pobou?eni tím, že se Ježíš nechává vzývat jako mesiášský nositel „nebe na zemi“. Jeho odpov?? z?stává na rovin? prorocké kritiky. „Volání kamení“ navazuje nejprve na K?titelovu kritiku do sebe zahled?né samospravedlnosti: „B?h m?že Abrahamovi stvo?it d?ti z tohoto kamení.“ (Lk 3,8) U?edníci z ?ad pohan? (jako t?eba Teofil), kte?í adresují tuto žalmovou chválu Vzk?íšenému Pánu, se mohou oprávn?n? ?adit mezi „d?ti Abrahamovy“.

Motiv volání kamení zárove? p?edjímá, že nez?stane na kameni kámen, že chrám jako centrum oslavy Božího díla „na zemi“ bude vyvrácen (19,44; 21,6). Volající kamení zní jako prorocká kritika (srov. Abk 2,11), která i církvi p?ipomíná, že se nelze s tradi?ní samospravedlností upínat na osv?d?ená náboženská místa, zavedené autority, zab?hané tradice.

- **cesta do Jeruzaléma kon?í plá?em** (vv. 41-44) - prorockým ná?kem nad duchovní tupostí slavného centra: „*Nepoznalo jsi ?as svého navštívení.*“ Motiv „navštívení“ hraje u Lk d?ležitou roli: srv. 1,68, kdy on? m?lý a op?t promluvivší chrámový (!) služebník Zachariáš velebí Boha, protože v p?icházejícím spasiteli „navštívil sv?j lid“. ?as, který plynul jakoby bez Boha, se stal „t?hotným“ slitovnou Boží blízkostí, nad? jeplným a osvobodivým jednáním (srv. nap?. Gn 50,24-25; Ex 3,16; 13,19). Te?, když je Ježíš Jeruzalému a chrámu na dohled, plá?e nad neschopností tuto zvláštní blízkost rozpoznat a slavit.

- **souvislost s Lk 13,33-35 a 21,5-6** - podtrhuje prorockou polohu Lukášova vypráv?ní. „Jeruzalém zabíjející proroky“, kde „nez?stane kámen na kameni“ symbolizuje náboženskou pýchu a sebeshlíživost, neschopnost otev?ít se aktuálnímu oslovení, falešnou soust?ed?nost na „odv?ké“ hodnoty. Lukáš Ježíše v?azuje do prorocké linie, tj. mezi sv?dky, kte?í se s touto pýchou a sebeshlíživostí utkávají, kte?í v?dí a v pravý ?as se nebojí dosv?d?it, že práv? ty nejlepší duchovní tradice a odkazy se mohou zvrhnout tím nejhorším zp?sobem. Taková kritika všem vzbudí obecnou nevoli, pobou?ení a vposledu vyobcování ve jménu víry. Teofil tu m?že zjiš?ovat, že Ježíš není jen davov? oslavovaný „Požehnaný P?icházející“, ale též odmítaný a neskladný prorok. Pro Teofila to m?že vyznít jako varování nenalet?t laciné náboženské propagand? (jak p?ed ní ostatn? varuje 21. kapitola).

úskalí p?íb?hu:

- obraz u?ednického zástupu, provolávajícího „hosana“ chce svým zp?sobem inspirovat sbor: od toho tu jste, abyste takto Ježíše vítali a slavili. Nejsme tu ale proto, abychom zvyšovali Ježíšovu popularitu ?i oblíbenost. Jsme sice zvyklí pom??ovat, jak je která osobnost významná a slavná, ale Ježíšovi nedodává váhu lidské provolávání slávy, ale starozákonní zaslíbení. Slavnostní pocit, že je nám kolem Ježíše „dob?e“ (a ?ím je nás kolem n?j víc, tím je nám líp), by nem?l nikdy zakrýt Ježíš?v k?íž, osam?ní a zavržení.

- slovo soudu - *ten, který p?ichází*, vzbuzuje nad?ji a radost z blízkosti záchrany, ale zárove? sv?j lid soudí. Tichý král není potichu, když se Boží lid zpronev??uje. Ježíš?v výrok prorocké kritiky se netýká jen jeruzalémského chrámu. P?ipomíná, že neperspektivní jsou všechny praktiky, pomocí kterých chceme pozorné a otev?ené naslouchání „událostem navštívení“ zam?nit za náboženství v naší vlastní režii.

- bude „volat kamení“, ale „nez?stane na kameni kámen“ - p?íb?h je otev?en k?es?an?m z pohan?, neabrahamovským vyznava??m Krista, ale nelze ho prost? interpretovat „substitu?n?“, tj. že vyznava?i z kamení nahradí Izrael. Lukáš nevidí církev jako p?edstavitelku kvalitativn? lepšího náboženství, které se te? staví na troskách starého. I když se církev takto ?asto chápala, takový k?es?anský triumfalismus není na míst ?. Ježíš?v ná?ek je prorocky opravdový, tudíž zacílený i do církve. Evangelista tu dává zaznít kající prorocké teologii: jestli n?co jako Boží lid známenáme, tak navzdory všem našim zpronev?rám a neschopnostem. Tento pohled p?ijde ke slovu nap?. ve Št?pánov? kázání (Sk 7). K?es?ané, kte?í vezmou vážn? tento apel, se stejn? kajícn? a sebekriticky um?jí ohlédnout po svých d?jinách, vlastních tupostech a neschopnosti rozpoznat „?asy navštívení“.

4. pom?cky:

- obrázky Jeruzaléma, palmových v?tví, chrámu, jásajících lidí, jezdce na oslu...

Vyjád?ete „živým obrazem“ nebo scénkou n?který d?raz tohoto p?íb?hu.

- obrázek rozbourané, z?ícené stavby, která byla „národní“ ?i „církevní“ pýchou

motiva?ní uvedení do p?íb?hu

a) pro mladší (a st?ední) školní v?k:

Vyjd?te z pracovního listu 32 (m?žete si ho zv?tšit do formátu A2 a probírat to s d?tmi dohromady).

- zeptejte se nejd?ív, které vozidlo m?že podle vás vjet do té brány? Potom zjist?te, které vozidlo tam m?že vjet podle pana malí?e? ?ekali jste to? Co to vyjad?uje o tom, který p?ijíždí? (Nestojí o žádnou povýšenou nebo odstrašující parádu atd.)

Potom m?žete vypráv?t p?íb?h o vjezdu a na to navázat, k ?emu vjížd?jící zamí?í.

- nebo si vypráv?jte s d?tmi o tom, jaké to je, když se na n?koho t?ší: mluví o jeho p?íchodu, p?ipravují se, vyhlížejí, b?ží mu naproti...? Jak slaví jeho p?íchod ?i p?íjezd?

b) pro (st?ední a) starší školní v?k:

Pus?te d?tem písni?ku „Hosana“ z muzikálu Jesus Christ Superstar. Zeptejte se jich, jak na n? p?sobí - chór fotbalových fanoušk?, slavnostní chorál v kostele, provolávání slávy vít?zi, vd??nost a radost z p?íchodu dlouho o?ekávaného.

Pak vypráv?jte p?íb?h a srovnejte jeho vyzn?ní s tím, na? jste p?išli v úvodním rozhovoru.

c) pro Teofila

Teofil také m?že ?íct, že už se t?ší, jak skv?le dopadne ta cesta do Jeruzaléma, co ji Lukáš po?ád p?ipomíná – Lukáš mu na to odpovídá p?íb?hem, který kon?í plá?em nad tím, že m?sto nepoznalo p?íležitost navštívení.

Teofil se m?že zeptat, pro? vždycky p?ed ve?e?í Pán? spole?n? ?íkají „Požehnaný, který p?ichází ve jménu Pán?“, že neví, pro? se ostatní z toho tak radují. Lukáš mu na to za?ne vypráv?t p?íb?h – jednotlivé motivy by m?ly být uvedeny do souvislosti „p?íchodu“ (p?ichází jako slíbený vysvoboditel a mesiáš /motiv oslátka/ - už jsme se do?kali - vzbuzuje o?ekávání - provokuje sebejisté - p?ichází jako prorocký kritik.)

Teofil samoz?ejm? m?že a má vstupovat Lukášovi do vypráv?ní, d?ležité však bude vybrat si jeden hlavní motiv, kolem kterého se rozhovor s Lukášem bude to?it.

osnovy vypráv?ní:

osnova pro mladší školní v?k:

vyjdete-li z navržené motivace s obrázkem, postupujte v následujících krocích. Chcete-li jen vypráv?t:

I. Motivace - ?ím se P?icházející dopraví dovnit?, k vav?ínovému v?nci - a co to znamená?

II. Ježíš posílá u?edníky pro oslátko

III. Ježíš vjíždí do Jeruzaléma

IV. Zástup Ježíše vítá jako spravedlivého krále

V. Pokra?ování s pracovním listem: Kam cesta „Požehnaného“ pokra?uje?

VI. Ná?ek nad Jeruzalémem

osnova pro starší školní v?k:

Nabídnutá osnova zpracovává tentokrát teofilovské motivy (viz motivace). Osnova je podrobn?jší, jednotlivé body p?edstavují krátké odstavce nebo jen 1-2 v?ty.

1.1. Motivace - Teofil: Až Ježíš kone?n? dojde k cíli, do Jeruzaléma, to bude sláva!

1.2. Lukáš: Bude to víc než sláva...

2.1. Ježíš posílá u?edníky pro oslátko

2.2. Teofil: Jak v?d?l, že tam bude?

2.3. Lukáš: ?eká tam na n?j už od dob mesiášských zaslíbení

2.4. Poslouchej, u?edníci Ježíše uposlechli a na jeho slovo došlo

3.3. Ježíš si sedl na oslátko – a u?edníci jak prom?n?ní, mávají, prostírají plášt?

3.4. Teofil: To je jak císa?ský triumfální vjezd!

3.5. Lukáš: Ale je to víc, zní Hosana, Požehnaný,

4.1. Teofil: To muselo být všude nadšení!

4.2. Lukáš: Ale farizeové Ježíše kritizují

4.3. a Ježíšova odpov?? - ta je t?eba i pro tebe, Teofile

5.1. Teofil: Cíl je blízko, Ježíš to musel prožívat úžasn?

5.2. Lukáš: Žádná vít?zosláva, ale prorocký ná?ek

6.1. Teofil: Nad chrámem, co zbo?ili ?ímané?

6.2. Lukáš: Ne nad chrámem, ale nad lidskou zatvrzelostí

VYPRÁV?NÍ

I. MOTIVACE

Vzpomínáte si, když k vám m?l p?ijít n?kdo, na koho jste se hodn? t?šili? Jaké to bylo? Vyhlíželi jste ho? Šli jste mu naproti? Doprovázeli jste ho p?i cest?? A p?ekvapil vás také n?kdy n?kdo svým p?íchodem? Anebo tím, v ?em a jak p?ijel a co potom d?lal? N?co takového se p?ihodilo i Ježíšovým u?edník?m.

II. JEŽÍŠ POSÍLÁ PRO OSLÁTKO

Blížili se k Jeruzalému. K hlavnímu m?stu, k cíli své cesty. Mnozí z t?ch, kte?í ho provázeli, si s Ježíšem spojují nejr?zn?jší nad?je. Politické, vojenské, duchovní. N?kte?í ?ekají, že obnoví dávné izraelské království. Že usedne na tr?n a prohlásí se za krále. A jiní zase ?ekají, že se postaví do ?ela ozbrojeného odporu proti ?íman?m. Že se zbraní v ruce vytáhne proti nep?átel?m a bude se bít za svobodu své zem?. Že zvít?zí anebo alespo? hrdinn? padne jako mu?edník.

A tu se stane n?co ne?ekaného. Pán Ježíš posílá dva ze svých u?edník?, aby mu z vesnice p?ed Jeruzalémem p?ivedli oslátko. Prý, že je pot?ebuje. A tak oni jdou a nacházejí vše tak, jak jim jejich Pán pov ?d?l. Odvazují oslíka, vracejí se a hlavou se jím možná honí otázky: Pro? to oslátko? K ?emu? Co to všechno znamená? Ale pak si možná vzpomn?li, že ve Starém Zákon? je na n?kolika místech také ?e? o oslátku. To proroci psali, že práv? tak, na oslátku, má ke svému lidu p?ijít Mesiáš, král Izraele. Že by ten okamžik Božího p?íchodu, ?as Božího navštívení, nastával práv? te??

III. JEŽÍŠ VJÍŽDÍ DO JERUZALÉMA

P?ivedli oslátko k Ježíšovi, hodili p?es n? své plášt? a Ježíše na n? posadili. Jedou dál, a jak se blíží k branám Jeruzaléma, p?idávají se k nim další lidé, až je provází velký zástup. Celý ten pr?vod ale p?sobí dost

komicky. Jen považte: Král jede na oslu! Triumfální vjezd vlada?e do hlavního m?sta by m?l p?ece vypadat jinak. M?l by jet na koni. M?l by být oble?ený ve zbroji. V rukou by m?l držet po?ádnou zbra?. Obklopen by m?l být ?estnou stráží a za ním by m?l jet pr?vod zdatných bojovník?. Je-li Ježíš skute?n? král, pro? je ten jeho p?íchod tak „ne-královský“? Jen si to zkuste p?edstavit!? To je, jako by dnes prezident p?ijel na Pražský hrad ne v limuzín?, ale na kole! Nebo kdyby n?jaký generál v ?ele své armády nejel v tanku, ale na kolob?žce! Je to normální? Provokuje nás to. Co tím chce Pán Ježíš ?íct?

Jede v ?ele svých u?edník? jako král – ale je jiný, než jak si ho oni p?edstavují. Tím oslíkem, na kterém jede, dává najevo, že nep?ichází jako mocný vojev?dce ani jako chladnokrevný vále?ník. Nep?ichází se zbraní, nebude se bít. Tím, že jede na oslátku, odmítá všechny falešné p?edstavy, které si s ním lidé okolo n?j spojovali. Ježíš nechce být Mesiášem vít?zným – generálem, národním osvoboditelem, politikem, revolucioná?em, ani králem na pozlaceném tr?nu. Slyšíme zde, že Pán B?h je ?asto jiný, než si my lidé myslíme. ?asto také jedná jinak, než my lidé o?ekáváme. V tom, jak si Ježíš tehdy po?ínal, se však naplnila slova proroka Zachariáše: „Král tv?j p?ijde k tob?, spravedlivý a spasení plný, chudý, sedící na oslu...“

IV. JÁSOT ZÁSTUP? A NAPOMENUTÍ FARIZE?

Lidé Ježíše provázejí a provolávají mu slávu. Volají: „Požehnaný král, který p?ichází ve jménu Hospodinov?.“ Oslavují Ježíše jako krále poslaného od Boha. To je p?ece úkolem všech v??ících lidí – i nás dnes, kte?í jdeme s Ježíšem. Celá církev má oslavovat svého Pána. Církev, která ml?í, je špatnou církví. Máme chválit a oslavovat Pána Boha za to, že navštívil sv?j lid a p?inesl mu vykoupení. Máme se radovat a jásat jako ty zástupy. A máme provolávat do všech stran, že Ježíš je ten „p?icházející ve jménu Hospodinov?“. Ale pozor! Nezapomínejme, že jásání zástup? je vrtkavé. I p?ed Pilátem budou zástupy volat, ale n?co jiného. Pán Ježíš je Mesiášem ne proto, že ho lidé oslavují, ale proto, že ho poslal B?h. A to jako Mesiáše „tichého a pokorného“, který nesm??uje k sv?tskému tr?nu, nýbrž na k?íž.

Ale ne všichni se radují a ne všichni Ježíše oslavují. Tak tomu bylo vždycky. Ne všichni v??í, že Ježíš p?ichází od Boha. Farizeové, kte?í celému pr?vodu p?ihlížejí, jsou pohoršeni tím, co slyší! Jakýpak král od Hospodina? Vždy? to je rouhání. Blud. Na n?co takového ten ?lov?k nemá právo. Farizeové nev??í, že by práv? on, Ježíš, mohl být tím zaslíbeným Mesiášem, o kterém mluvili proroci! Až jednou Mesiáš p?ijde, ur?it ? bude vypadat jinak! Proto se na Ježíše obo?í: „Napome?, Mist?e, své u?edníky!“ Ale on odpov?d?l: „Pravím vám, budou-li oni ml?et, bude volat kamení.“ Je správné, aby takto volali a oslavovali Hospodina. Už Jan K?titel p?ece ?íkal, že si Pán B?h m?že probudit své d?ti i z kamení. Budou-li ml?et ti, kte?í jsou tady, kte?í jsou mu te? nejblíže, nastoupí na jejich místo jiní. V t?ch slovech o „kamenech“ je skryto varování i pro nás. Jestliže my, k?es?ané, kte?í chodíme pravideln? do kostela a hlásíme se ke Kristov? církvi, zapomeneme na Pána Boha, obrátí se Hospodin jinam. Probudí víru v jiných lidech. A oslava mu bude zaznívat z míst, kde bychom to v?bec ne?ekali. Obrazn? ?e?eno: Kamení mu bude zpívat a my se budeme divit a stát opodál.

V. JEŽÍŠ?V NÁ?EK NAD JERUZALÉMEM

Radost, smích, plésání, oslavy. Taková byla atmosféra v zástupu, který se ubíral sm?rem k Jeruzalému. A tu najednou, když p?ed sebou uvid?l m?sto s Hospodinovým chrámem uprost?ed, dal se Ježíš do plá?e. Zase jsme tím zasko?eni. Zase tomu nerozumíme. Co se to d?je v tom všeobecném veselí? Namísto radosti plá?! Co to znamená: Král, který neskrývá své slzy? Ne, on neplá?e nad sebou, nad úd?lem, který ho ?eká. On plá?e nad m?stem, ke kterému se blíží. „Kéž bys

poznalo v tento den i ty, co vede k pokoji.“ Ježíš?v plá? je prorockým ná?kem. M?sto, ke kterému p?ijíždí, ho nep?ijme, jeho obyvatelé ho odmítnou. P?edstavitelé m?sta ho nakonec odsoudí a vydají k smrti. Bude odmítnut, tak jako byli odmítnuti mnozí proroci p?ed ním. Ježíš?v plá? ukazuje, že je možné se tragicky

minout s Hospodinem.

Jeruzalém, hlavní m?sto, dávné sídlo král?. S chrámem, kde se každodenn? konají bohoslužby, kde se lidé klan?jí Hospodinu. A nyní – když se blíží Kristus, Boží Syn a Mesiáš – m?sto ho odmítá a p?ipravuje mu smrt. „Kdybys jen poznalo...“ vzdychá Ježíš. Tak blízko je ti B?h, a ty nevidíš, je to skryto tvým o?ím. I ti nejvlastn?jší se mohou minout. I ti nejbližší mohou z?stat daleko. Ti, kte?í se domnívají, že Pán B?h je uprost ?ed nich. Domnívají se, že plní všechny své náboženské povinnosti, a p?ece jsou slepí a nechápaví. Zatvrzelí. Je to výzva i pro církev. Myslíme si, že Pán B?h je p?ece v našich kostelích a modlitebnách, že my mu rozumíme ze všech nejlépe, že plníme jeho v?li, že ho posloucháme - a p?itom ho m?žeme p?ehlédnout. Ale Ježíš tu hledí ješt? dál. Vidí i to, že p?ijde ?as, kdy Jeruzalém padne a Hospodin?v chrám bude pobo?en. Nez ?stane kámen na kameni. Slyšíme zde, že není dobré svou víru sebejist? spojovat s n?jakým „posvátným“ místem. Ani s lidmi, ani s institucí, ani s n?jakou zavedenou zbožnou tradicí. Rozhodující je poznat a p? ijmout Ježíše, který p?ichází ve jménu Hospodinov?.

Rozhodující vždy bylo a je poznat „?as Božího navštívení“.

MODLITBA

Pane Ježíši Kriste! D?kujeme, že k nám p?icházíš. V tob? se setkáváme s Hospodinem. D?kujeme, že k nám p?icházíš ne v sv?tské moci a sláv?, ale v poko?e a tichosti – jako král jedoucí na oslátku. Dej nám o?i otev? ené a srdce vnímavé, abychom t? poznali, p?ijali a vd??n? ti provolávali slávu. Amen.

podn?ty pro rozhovor:

- Vid?li jste n?jaký film se starov?kou tématikou, kde byl také zpodobn?n triumf krále ?i císa?e? Co vám taková p?ehlídka p?ipomínala?

- Komu dnes obvykle lidé provolávají slávu? Je takový ?lov?k bohatý? Vykonal také n?co pro druhé?

- Jakými dopravními prost?edky jezdí mocní a slavní lidé?

- Jaké souvislosti se vám vybaví, když slyšíte slovo „chorál“? (fotbalová hymna - prastará slavnostní píse? - oslava...). Vítali u?edníci Ježíše chorálem?

- V kterém období církevního roku vítáme Ježíše jako toho, který p?ichází?

- Dá se biblická zv?st jen p?ednášet pomocí slov, nebo je možné ji p?edvést také n?jak jinak - divadeln? - výtvarn?? Je to v po?ádku?

- Vzpomenete si na n?jakou prorockou akci, kdy prorok ur?enou zv?st vy?izoval jako „scénku“?

- M?že naše vyznání víry také n?koho roz?ílit a pobou?it?

- Už vás n?kdy napadlo p?i pohledu na n?jakou majestátní stavbu – „z té nez?stane kámen na kameni“? Pro?? - vypadala jako ruina - byla sm?šná ve své majestátnosti ?i nabub?elosti?

- Nad ?ím by Ježíš zvolal dnes: To neobdivujte, z toho nez?stane kámen na kameni? - nad svatovítskou katedrálou - supermarketem - národním divadlem - theologickou fakultou - továrnou na auta...?

Odkaz na pracovní list
32 Vjezd do Jeruzaléma

Odkaz na píse?
Vítej, Jezu Kriste, z nebes vysokosti
Otev?ete brány hradeb kamenných
Má duše Boha velebí (EZ627)
Zvedn?te, brány, svrchk? svých
Aj, kamení volati bude, až vjížd?t bude Král
Vše, co má dýchání (BTS16)
Žalm 150 (SV65)
Vlak Boží (SV355)
Neskládejte v mocných nad?ji (EZ632)
Cílová skupina
Mladší školní
Školní
Katechetické cykly
Pozvání na cestu - Evangelium Lukášovo
Biblický odkaz (kat)
Lukáš 19,28–41
Lukáš 13,33–35
Lukáš 21,5–6